

Roma Netepkeun Panglihatan — Nomer Tujuh

*Pangwalian Panungtungan: Simbolisme Roma dina Ramalan Adventis
jeung Panutupan Mangsa Kasempetan Rahmat*

Jeff Pippenger
2024-08-17

Urang keur ngulik genep garis sajarah dina sajarah Adventisme, tempat pasualan ngeunaan lambang Roma jadi pasualan utamana. Urang ngagunakeun metodologi hujan ahir, nya éta “garis demi garis” tina “di dieu saeutik” jeung “di ditu saeutik.” Urang ngamimitian ku ngaidentifikasi yén pasualan kahiji ngeunaan lambang Roma ngagambarkeun pasualan ayeuna, ku kituna nekenkeun yén ayeuna urang aya dina pasualan panungtungan saméméh panto kasempetan ditutup.

Kaseriusan pasulayan panungtungan ieu ngeunaan lambang Roma ogé kagambarkeun ku ayat sapuluh nepi ka genep belas tina Daniel sabelas, anu janten perlambang sajarah nu nyumput tina ayat opat puluh dina Daniel sabelas. Sajarah dina ayat opat puluh ngantunkeun murid nubuat ka taun 1989 jeung rubuhna Uni Soviét sakumaha kagambarkeun dina ayat sapuluh. Ayat salajengna, nyaéta ayat opat puluh hiji, anu nandakeun hukum Minggu nu baris geura datang di Amérika Sarikat, diperlambangkeun ku ayat genep belas. Ilham parantos netelakeun yén anu disegel téh “bagian tina kitab Daniel anu patali jeung poé-poé panungtungan”.

Ti taun 1989 nepi ka hukum poé Minggu téh mangrupa bagian anu disegel tina poé-poé panungtungan, sarta ieu dilambangkeun dina ayat sapuluh nepi ka genep welas. Ku sabab éta, nambahanana pangaweruh anu ngabalukarkeun panutupan mangsa pamariksaan pikeun Advent Hari Katujuh, sabab mangsa pamariksaan Adventisme di Amérika Serikat réngsé dina hukum poé Minggu. Dina ayat sapuluh nepi ka genep welas urang manggihan ayat opat welas, anu nétélakeun yén “para garong” umat Allah anu netepkeun tetenjoan éta.

Ku sabab kitu, pasualan Millerite anu digambarkeun dina bagan panaratas 1843 téh mangrupa pasualan munggaran Roma dina sajarah Adventisme. Kanyataan yén pasualan anu sarua pisan ayeuna geus datang deui, méré terang ka saha waé anu daék ningali yén Yesus, salaku Alfa jeung Omega, salawasna ngagambarkeun ahir ku awal. Pasualan anu keur lumangsung ayeuna téh nyaéta pasualan panungtungan anu nyaring parawan-parawan wijaksana jeung anu bodo.

Logika nubuat anu disucikeun ngajarkeun yén saratus opat puluh opat rébu ngahontal kasatuan anu sampurna saméméh panutupan mangsa kasempetan maranéhna dina hukum Minggu anu enggal bakal datang. Seuneu panyucian ti Utusan Perjangjian dina kitab Malaki ayeuna keur nyucikeun urang Lewi saperti emas jeung pérak. Jalma Sikat Kokotor ayeuna keur ngabersihan lanté-Na ku kecap-kecap bebeneran.

“‘Nu ayakan-Na aya dina panangan-Na, sarta Anjeunna baris ngaberesihan sakabéh tempat ngirik-Na nepi ka tuntas, jeung ngumpulkeun gandum-Na ka lumbung.’ Mateus 3:12. Ieu téh salah sahiji mangsa panyucian. Ku pangandika bebeneran, sekam keur dipisahkeun tina gandum. Ku sabab maranéhna kacida gumedé, sia, jeung ngarasa bener sorangan nepi ka teu

daék narima panginget; teuing nyaah ka dunya nepi ka teu daék narima hirup handap asor, loba anu ngajauh ti Yesus. Loba kénéh anu masih ngalakonan hal anu sarua. Jiwa-jiwa keur diuji ayeuna sakumaha murid-murid éta diuji di sinagoga Kapernaum. Nalika bebeneran ditepikeun nepi ka nyentuh haté, maranéhna ningali yén kahirupan maranéhna teu saluyu jeung pangersa Allah. Maranéhna ningali perluna robah sagemblengna dina dirina; tapi maranéhna teu daék nyangking pagawean panolakan diri éta. Ku sabab kitu maranéhna ambek nalika dosa-dosana kabuka. Maranéhna indit bari ngarasa kasigeung, sakumaha murid-murid ninggalkeun Yesus, bari humandeur, ‘Ieu ucapan téh beurat; saha anu sanggup ngadéngékeunana?’” The Desire of Ages, 392.

Kanyataan yén genep welas ayat anu kahiji téh mangrupa awal tina nubuat panungtungan Daniel, sarta yén ayat-ayat éta sajajar jeung genep ayat panungtung dina pasal éta, nuduhkeun yén Alpha jeung Omega keur ngagunakeun ayat-ayat dina bagian awal pikeun ngalaksanakeun pamisahan panungtungan antara nu wijaksana jeung nu jahat, sakumaha dilambangkeun ku Daniel dina pasal dua welas, anu ayeuna keur lumangsung.

Saksi katilu ngeunaan sipat anu serius tina paséa ieu nyaéta kanyataan yén ilham, ngaliwatan tulisan-tulisan Sister White, kalayan écés ngukuhkeun bagan panaratas taun 1843, anu ngagambarkeun paséa Roma dina ayat opat welas. Paséa dina awal ngagambarkeun paséa dina ahir, jeung pangrojong anu diilhamkeun kana pamahaman Millerite ngeunaan “garong umat maneh” dina ayat opat welas hartina yén lamun bebeneran dasar éta ditampik, dina waktu anu sarua éta téh panampikan kana otoritas Roh Nubuat. Sasuai jeung dua saksi saméméhna anu nekenkeun yén paséa ieu lumangsung pas saméméh panto kasempetan rahmat nutup, aya kapastian yén panipuan anu pamungkas, atawa final, pikeun jalma-jalma anu ngaku ngajaga Roh Nubuat, nyaéta panampikan kana Roh Nubuat.

“Iblis téh ... terus-terusan ngadesekkeun anu palsu—pikeun ngabalikeun tina bebeneran. Tipu daya Iblis anu pangpamungkas pisan nyaéta ngajadikeun teu aya gunana deui kasaksian ti Roh Allah. ‘Lamun euweuh titingalian, umat téh binasa’ (Siloka 29:18). Iblis bakal digawé kalayan licik, ku rupa-rupa cara jeung ngaliwatan rupa-rupa sarana, pikeun ngagancangkeun kayakinan umat sesa Allah kana kasaksian anu sajati.

“Bakal aya kabencian anu dipanghurungkeun ngalawan kana Kasaksian-kasaksian anu sifatna satanis. Karya-karyana Sétan bakal dimaksudkeun pikeun ngagoyahkeun iman jamaah-gereja ka éta Kasaksian, ku sabab kieu: Sétan moal bisa boga jalan anu sakitu lega jeung jelasna pikeun ngasupkeun tipu dayana sarta ngabeungkeut jiwa-jiwa dina kasasabanna lamun panginget, tegoran, jeung piwuruk ti Roh Allah diperhatikeun.” Selected Messages, book 1, 48.

Pangabatalkeun, atawa nolak kawibawaan “kasaksian Roh Allah” ngaliwatan tulisan-tulisan Ellen White, nya éta “pisan panungtungan panipuan Iblis.” Sister White nyerat yén anjeunna “dipintonkeun” yén “bagan 1843 dipingpin ku panangan Gusti, sarta teu meunang dirobah.” Petikan saméméhna langsung ngahubungkeun panolakan kana kawibawaan Roh Nubuat jeung titingalian ngeunaan poé-poé panungtungan, sabab sakabéh nabi nyarita panglangsungna ngeunaan poé-poé panungtungan. Ku sabab éta, waktu Daniel nyebut dina ayat kaopat welas yén “para garong” netepkeun titingalian, éta téh titingalian Suléman dina Siloka 29:18, anu nyebutkeun yén

jalma-jalma anu teu boga titingalian “binasa,” sarta kecap “binasa” hartina “dijadikeun bulgir”.

Ku kituna, “binasa” téh nandakeun yén jalma-jalma anu ngaku ngajaga Roh Nubuat dina poé-pocé pamungkas, tapi nolak kawibawaan anu diwakilan di jerona, jadi taranjang, sarta binasa, anu mangrupa pedaran ngeunaan urang Laodikia, anu “sangsara, jeung nalangsa, jeung miskin, jeung lolong, jeung taranjang.” Maranéhna dipapatahan supaya meuli “jubah bodas, supaya hidep dipaparin pakean, sarta éra ku kataranjang hidep ulah katempo.” Lamun maranéhna nolak éta piwejang, maranéhna dimuntahkeun kaluar tina sungut Gusti.

Ku kituna, urang manggihan deui hiji saksi yén katelanjangan ieu dinyatakeun pas saméméh panto kasempetan ditutup. Dina hukum poé Minggu anu baris geura sumping éta, jiwa-jiwa nu taranjang éta bakal narima tanda sato galak, waktu maranéhna diruntuhkeun, sakumaha digambarkeun dina ayat opat puluh hiji tina Daniel sabelas. Alesan maranéhna bakal diruntuhkeun nyaéta lantaran maranéhna nampik kawibawaan Roh Nubuat, anu ngadukung bagan panaratas taun 1843, anu ngagambarkeun dasar-dasar Adventisme, sarta ngamuat “konci” anu netepkeun éta titingalian ku pangidentifikasi yén Roma téh kakawasaan anu digambarkeun minangka “jalma-jalma garong ti bangsamu” dina ayat opat belas.

“Hiji hal geus pasti: jalma-jalma Advent Poé Katujuh anu nangtung dina panji Iblis, mimitina bakal ninggalkeun iman maranéhna kana panggeuing jeung pangregep anu aya dina Kasaksian-kasaksian ti Roh Allah.

“Panggero pikeun pangbakti anu leuwih jero jeung palayanan anu leuwih suci keur ditepikeun, sarta bakal terus ditepikeun. Sababaraha jalma anu ayeuna keur ngedalkeun usulan-usulan Iblis bakal sadar deui. Aya jalma-jalma dina kalungguhan penting anu pinuh ku kapercayaan, anu henteu ngartos kana bebeneran pikeun jaman ieu. Ka maranéhna, ieu talatah kudu ditepikeun. Lamun maranéhna narimana, Kristus bakal nampa maranéhna, sarta bakal ngajadikeun maranéhna sabatur gawé jeung Mantenna. Tapi lamun maranéhna nolak ngadéngé talatah éta, maranéhna bakal nyokot pihakna di handapeun panji hideung Pangeran Poék.”

“Kula diparentahkeun pikeun nyarios yén bebeneran anu mulya pikeun waktos ieu beuki kabuka kalayan leuwih écés ka pipikiran manusa. Dina harti anu husus, lalaki jeung awéwé kudu ngadahar daging Kristus sarta nginum getih-Na. Bakal aya pamekaran dina pamahaman, sabab bebeneran sanggup terus-terusan ngalegaan. Pangripta ilahi tina bebeneran bakal sumping kana pakumpulan anu leuwih raket, sarta leuwih raket deui, jeung jalma-jalma anu terus narékahan pikeun wanoh ka Anjeunna. Nalika umat Allah narima firman-Na minangka roti ti sawarga, maranéhna bakal nyaho yén kaluarna-Na geus dipiapkeun saperti isuk-isuk. Maranéhna bakal narima kakuatan rohani, sakumaha awak narima kakuatan jasmani nalika kadaharan didahar.” Spalding and Magan, 305, 306.

Dina artikel urang nu pamungkas, urang geus nangtukeun yén Uriah Smith téh jawara tina pabarontakan taun 1863, sabab anjeunna anu ngenalkeun bagan 1863 palsu éta. Bagan anu anjeunna hasilkeun dina taun 1863 ngaleungitkeun tujuh waktu tina Imamat dua puluh genep tina amanat nubuat Adventisme Laodikia, ku kituna nandaan mimiti dibongkarkeunana yayasan-yayasan éta sacara bertahap, sarta ogé mimiti diwangunna yayasan Adventis Laodikia

palsu, anu diadegkeun dina keusik. Saterusna dina sajarah Advent, tafsiran pribadina ngeunaan raja ti kalér ngahasilkeun buah tina modél nubuatna nalika jalma-jalma ngalungsur ninggalkeun garéja.

Sing waspada ka nabi-nabi palsu, anu datang ka maraneh maké pakean domba, padahal di jero maranéhna téh ajag nu galak jeung rakus. Maraneh bakal nyaho maranéhna tina buahna. Naha jalma metik anggur tina rungkun cucuk, atawa buah ara tina jukut cucuk? Kitu deui, unggal tangkal nu hade ngahasilkeun buah nu hade; ari tangkal nu goréng ngahasilkeun buah nu goréng. Tangkal nu hade moal bisa ngahasilkeun buah nu goréng, kitu deui tangkal nu goréng moal bisa ngahasilkeun buah nu hade. Unggal tangkal nu henteu ngahasilkeun buah nu hade, ditegor sarta dialungkeun kana seuneu. Ku kituna, maraneh bakal nyaho maranéhna tina buahna. Henteu unggal jelema anu nyebut ka Kami, “Gusti, Gusti,” bakal asup ka Karajaan Sawarga; ngan anu ngalakonan pangersa Rama Kami anu di sawarga. Loba anu bakal nyebut ka Kami dina poé éta, “Gusti, Gusti, naha kami lain geus bernubuat dina ngaran Gusti? sarta dina ngaran Gusti geus ngusir setan? sarta dina ngaran Gusti geus ngalakonan loba karya anu ajaib?” Tuluy Kami bakal netelakeun ka maranéhna, “Kami can kungsi wanoh ka maraneh; nyingkahlah ti Kami, maraneh anu ngalakonan kajahatan.” Ku sabab éta, saha waé anu ngadangu ieu pangandika Kami sarta ngalakonanana, ku Kami bakal disaruakeun jeung hiji jelema wijaksana, anu ngadegkeun imahna dina batu cadas. Hujan turun, caah datang, angin niup, tuluy narajang éta imah; tapi éta imah henteu rubuh, sabab diadegkeun dina batu cadas. Jeung saha waé anu ngadangu ieu pangandika Kami tapi henteu ngalakonanana, bakal disaruakeun jeung hiji jelema bodo, anu ngadegkeun imahna dina keusik. Hujan turun, caah datang, angin niup, tuluy narajang éta imah; sarta éta imah rubuh; gedé pisan karagragna. Mateus 7:15–27.

Kapamingpinan dina Adventisme Poé Katujuh Laodikia dipaliré dina taun 1989, sakumaha pastina kapamingpinan garéja Yahudi dipaliré dina waktu kalahiran Kristus.

“Jalma-jalma teu nyaho kana éta, tapi éta warta ngeusian sawarga ku kabungah. Kalayan kapentingan anu leuwih jero jeung leuwih lemes, mahluk-mahluk suci ti dunya cahaya katarik ka bumi. Sakuliah dunya jadi leuwih caang ku ayana Anjeunna. Di luhur pasir-pasir Betlehem kakumpul hiji rombongan malaikat anu teu kaétang lobana. Maranéhna ngantosana tanda pikeun ngumumkeun éta warta kabagjaan ka sakuliah dunya. Upama para pamingpin di Israil satia kana amanatna, maranéhna tangtu bisa milu ngarasakeun kabungah dina ngawartakeun kalahiran Isa. Tapi ayeuna maranéhna kaliwatkeun.

“Allah ngandika, ‘Kami rek ngucurkeun cai ka jalma anu halabhab, jeung banjir ka taneuh anu garing.’ ‘Ka jalma-jalma nu jujur bakal medal cahaya dina poek.’ Yesaya 44:3; Jabur 112:4. Ka jalma-jalma anu keur neangan cahaya, sarta narima eta kalawan kabagjaan, sinar-sinar caang ti tahta Allah bakal nyorot.” *The Desire of Ages*, 47.

Mangsa ahir dina garis Kristus nyaéta kalahiran-Na, sarta dina mangsa éta pesen anu bakal nguji generasi éta dibuka segélna. Taun 1989 mangrupikeun mangsa ahir pikeun para calon anu dipanggil supaya kaasup kana saratus opat puluh opat rébu. Modél nubuatan Uriah Smith nampik bebeneran-bebeneran dasar anu dilambangkeun dina bagan 1843. Bebeneran-bebeneran éta nya éta “Batu Karang.”

“Panggeuing geus datang: Teu meunang aya naon-naon anu diidinan asup anu bakal ngaganggu dasar iman anu geus ku urang dijadikeun pondasi pangwangunan ti saprak pesen éta datang dina taun 1842, 1843, jeung 1844. Kuring aya dina pesen ieu, sarta ti harita nepi ka ayeuna kuring geus nangtung di hareupeun dunya, satia kana caang anu geus dipaparinkeun ku Allah ka urang. Kami henteu boga niat pikeun ngangkat suku kami tina panggung tempat éta diteundeun, nalika unggal poé kami neangan Gusti kalayan doa anu temen, neangan caang. Naha aranjeun nyangka yén kuring bisa ninggalkeun caang anu geus dipaparinkeun ku Allah ka kuring? Éta kudu jadi saperti Batu Karang Sajajalan. Éta geus nungtun kuring ti saprak éta dipaparinkeun.” Review and Herald, 14 April 1903.

Dina 11 Séptémber 2001 hujan panungtung mimiti nyiprat nalika angin anu ngalambangkeun Islam tina cilaka katilu dileupaskeun, sarta Patriot Act nandaan hiji peralihan tina hukum Inggris ka hukum Romawi, anu sacara nubuat ngumumkeun yén caah kakawasaan kapapaan geus mimiti ngocor. Prosés pangujian pamungkas pikeun imah Adventisme Laodikea dimimitian, sarta “hujan turun, sarta caah datang, sarta angin niup, jeung ngagebug kana éta imah; tuluy éta imah rubuh: jeung gedé pisan ragragna”.

Pesen anu diumumkeun ku malaikat anu perkasa dina mangsa éta nandakeun yén sakumna bangsa geus nginum anggur Babul, jeung metodologi palsu ti Roma kapapaan jeung Protestanisme murtad anu geus saeutik-saeutik diadopsi saprak pemberontakan taun 1863, dilambangkeun ku anggur (doktrin) Babul.

Sanggeus eta, abdi ningali deui malaikat sejen turun ti sawarga, ngabogaan kakawasaan anu ageng; sarta bumi jadi caang ku kamulyaan-Na. Jeung manéhna ngagorowok kalawan sora anu tarik, saurna, “Babilon anu ageng geus ragrag, geus ragrag, sarta geus jadi tempat padumukan sétan-sétan, jeung pangreureuhan unggal roh najis, jeung kurungan unggal manuk anu najis jeung pikageuleuheun. Sabab sagala bangsa geus nginum tina anggur amarah tina cabulna dirina, sarta raja-raja di bumi geus ngalakukeun cabul jeung dirina, sarta padagang-padagang di bumi geus jadi beunghar ku lobana kamewahanana.” Wahyu 18:1–3.

Dina waktos kuciwa tanggal 18 Juli 2020, prosés pangujian pikeun garéja Advent Poé Katujuh Laodikea parantos réngsé, sarta prosés pangujian pikeun jalma-jalma anu jadi calon pikeun kaasup di antara saratus opat puluh opat rébu mimiti lumangsung. Nalika Michael mimiti ngahudangkeun para calon éta dina Juli 2023, pesen anu dina pasemon Adventisme dilambangkeun salaku minyak, dibuka deui meteraina. Boh sanggeus 11 Séptémber 2001 boh sanggeus Juli 2023, aya curahan minyak, sarta pesen anu dibuka meteraina dina Juli 2023, nalika geus mekar sapinuhna, nyaéta pesen Saur Tengah Peuting tina pasemon éta.

Ieu dimimitian dina mangsa pangujian salaku amanat pikeun para parawan wijaksana jeung parawan bodo, nanging éta ngagedéan jadi amanat sora tarik. Amanat éta sumping dina hukum Minggu anu geura datang, sarta nalika éta sumping sora kadua tina Wahyu pasal dalapan welas nyaur domba-domba Allah anu séjén kaluar ti Babul.

Tuluy kuring ngadangu deui sora séjén ti sawarga, saur-Na, Kaluarlah ti dirina, eh umat Kami, supaya maranéh ulah milu kana dosa-dosana, jeung supaya maranéh ulah katarima ku

balahi-balahina. Sabab dosa-dosana geus nepi ka sawarga, sarta Allah parantos nginget kana kajahatan-kajahatanana. Wahyu 18:4, 5.

Sora anu kahiji dina ayat hiji nepi ka tilu ngumumkeun datangna mangsa pangujian, sarta harita kénéh dimimitian percikan hujan panungtungan. Sora anu kadua nandakeun ahir mangsa pangujian éta, sarta ngumumkeun mangsa pangujian pikeun domba Allah nu séjén anu masih aya di Babul.

“Ku sabab kitu, dina pagawean panungtungan pikeun méré panggeuing ka dunya, aya dua panggero anu béda anu ditepikeun ka gereja-gereja. Amanat malaikat kadua nyaéta, ‘Babul geus runtuh, geus runtuh, eta kota agung, sabab manehna geus ngajadikeun sakumna bangsa nginum anggur amarah tina cabulna.’ Jeung dina sora tarik amanat malaikat katilu kadéngé hiji sora ti sawarga anu nyebut, ‘Kaluarlah ti dinya, umat Kami.’” Review and Herald, 6 Désémber 1892.

Nyaéta dina mangsa pangleleran Roh Suci yén kasasaran anu kuat dina 2 Tesalonika sakumaha anu dipedar ku Paulus téh kalaksanakeun. Boh éta mangrupa pangujian ka garéja Laodikia Masehi Advent Poé Katujuh anu dimimitian dina 11 Séptémber 2001, boh pangujian ka para parawan anu ngalaman kuciwa dina 18 Juli 2020, éta pangujian lumangsung dina mangsa pangleleran Roh Suci. Éta pangleleran ngawakilan hiji amanat pangujian.

“Anu diurapi anu nangtung di gigireun Pangeran sakuliah bumi, miboga kalungguhan anu kungsi dipasihkeun ka Sétan salaku kerub pananggeuy. Ku mahluk-mahluk suci anu ngurilingan tahta-Na, Pangeran ngajaga komunikasi anu tetep langgeng jeung pangeusi bumi. Minyak emas ngalambangkeun rahmat anu ku Allah dipaké pikeun terus ngeusian palita-palita jalma-jalma anu percaya, sangkan éta palita henteu kedip-kedip tuluy pareum. Lamun lain ku sabab minyak suci ieu dituangkeun ti sawarga dina talatah-talatah Roh Allah, pakakas-pakakas kajahatan bakal sapinuhna ngawasaan manusa.

“Allah dihina lamun urang henteu narima pamedar-pamedar anu dikirimkeun ku Anjeunna ka urang. Ku kituna urang nampik minyak emas anu badé Anjeunna curahkeun ka jero jiwa urang supaya disalurkeun ka jalma-jalma anu aya dina poék. Nalika panggero éta datang, ‘Lalajo, panganten lalaki datang; geura kaluar pikeun nepungan anjeunna,’ jalma-jalma anu henteu narima minyak suci, anu henteu miara kurnia Kristus dina hate maranéhna, bakal manggihan, saperti parawan-parawan bodo, yén maranéhna henteu siap pikeun nepungan Gustina. Maranéhna henteu miboga, dina dirina sorangan, kakuatan pikeun meunangkeun minyak éta, sarta kahirupan maranéhna ruksak. Tapi lamun Roh Suci Allah dipénta, lamun urang nyuhunkeun kalawan saregep, saperti Musa, ‘Tembongkeun ka abdi kamulyaan-Mantenan,’ kanyaah Allah bakal dicurahkeun ka jero hate urang. Ngaliwatan pipa-pipa emas, minyak emas éta bakal disalurkeun ka urang. ‘Henteu ku kakawasaan, atawa ku kakuatan, tapi ku Roh Kami, saur PANGERAN sarwa bala tentara.’ Ku narima sinar-sinar caang ti Panonpoé Kaadilan, anak-anak Allah ngagenclang minangka cahaya-cahaya di dunya.” Review and Herald, July 20, 1897.

Mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu dimimitian dina 11 Séptémber 2001, sarta éta ngawakilan dua mangsa pangujian. Nu kahiji nyaéta pangujian pamungkas pikeun garéja Masehi Advent Poé Katujuh Laodikia, jeung nu kadua pikeun maranéhanana anu jadi subjek tina pasemon

sapuluh parawan. Pikeun jadi boh parawan anu wijaksana boh anu bodo, diperlukeun sangkan sakabéh parawan ngalaman hiji mangsa reureuh.

Dina sajarah Millerite, mangsa reureuh mimiti nalika datangna malaikat kadua, anu lumangsung dina kaceuceub kahiji. Dina titik éta, kaum Protestan, anu mangrupa umat pilihan Allah dina perjangjian baheula, dipalingkeun. Dina 18 Juli 2020, umat pilihan dina perjangjian baheula dipalingkeun, sarta prosés pangujian anu lumangsung salila mangsa reureuh dina sajarah Millerite mimiti diulang deui. Pesen Pekik Tengah Peuting tuluy dimekarkeun dina sajarah Millerite, sakumaha ayeuna keur dimekarkeun. Nalika éta sumping sapinuhna dina pasamoan kemah Exeter, katémbong saha anu miboga pesen éta (minyak) jeung saha anu henteu. Umat pilihan dina perjangjian baheula dina salah sahiji tina éta dua sajarah téh nu pangheulana diuji sarta dipalingkeun.

“Kuring baris mere ka maranéh haté anyar jeung nyimpen roh anyar dina jero maranéh.’ Kuring percaya kalayan sagemblengna haté kuring yén Roh Allah keur ditarik mundur ti dunya, jeung jalma-jalma anu geus narima cahaya anu gedé jeung kasempetan-kasempetan, tapi henteu ngamangpaatkeun éta, bakal jadi anu pangheulana ditinggalkeun. Maranéhna geus ngahalangan Roh Allah nepi ka undur. Kagiatan Iblis dina mangsa ayeuna dina mangaruhan haté-haté, jeung kana gereja-gereja sarta bangsa-bangsa, kuduna ngageunjeungkeun unggal nu nalungtik nubuatan. Ahir geus deukeut. Hayu gereja-gereja urang hudang. Hayu kakawasaan Allah anu ngarobah hirup karandapan dina haté unggal anggota, tuluy urang bakal ningali gerak anu jero ti Roh Allah. Panghampura dosa wungkul lain hiji-hijina hasil tina pupusna Yesus. Anjeunna ngalaksanakeun kurban anu taya watesna lain ngan saukur supaya dosa bisa dipiceun, tapi ogé supaya kodrat manusa bisa dipulihkeun, dipapaés deui ku kaéndahan, diwangun deui tina karuksakanana, sarta dijadikeun pantes pikeun ayana Allah.” Selected Messages, buku 3, 154.

Dina salah sahiji mangsa pangudian éta, jalma-jalma anu nolak kana amanat anu geus dibuka segelna nampa kasasab anu kuat sakumaha disebutkeun ku Paulus.

“Matakna lamun nganggap enteng kana bebeneran anu geus ngayakinkeun pangarti urang jeung nyabak hate urang. Urang moal bisa nampik kalawan henteu meunang hukuman kana panggeuing anu ku Allah dina asih-Na dikirimkeun ka urang. Hiji pesen geus dikirim ti sawarga ka dunya dina jaman Nuh, jeung kasalametan manusa gumantung kana kumaha maranéhna nyanghareupan eta pesen. Ku sabab maranéhna nampik eta panggeuing, Roh Allah ditarik tina bangsa anu dosa, sarta maranéhna binasa ku cai bah. Dina mangsa Ibrahim, rahmat eureun ngadesek ka pangeusi Sodom anu salah, sarta iwal ti Lut jeung pamajikanana katut dua anak awéwéna, sakabéhna dilebur ku seuneu anu diturunkeun ti sawarga. Kitu deui dina jaman Kristus. Putra Allah ngadawuh ka urang Yahudi anu teu percaya dina generasi eta, ‘Imah maraneh ditinggalkeun ka maraneh dina kaayaan suwung.’ Nalika ningali ka poé-poé panungtungan, kakawasaan anu sarua taya watesna nyatakeun, ngeunaan jalma-jalma anu ‘teu narima kanyaah kana bebeneran, supaya maranehna bisa disalametkeun,’ ‘Ku sabab eta Allah bakal ngirim ka maranehna panyasatan anu kacida kuatna, nepi ka maranehna percaya kana kabohongan: supaya sakumna anu teu percaya kana bebeneran, tapi resep kana kajahatan, dihukum.’ Sakumaha maranehna nampik pangajaran tina Firman-Na, Allah narik Roh-Na,

sarta ngantepkeun maranehna ka dina panipuan anu maranehna pikanyaah.” Early Writings, 46.

Urang baris neraskeun ieu panalungtikan dina artikel salajengna.